

DECIZIE

22 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței,
JudecătoriSvetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

Examinând recursul declarat de către Stadnițchi Ștefan prin intermediul avocatului Sofroni Ștefan,

În cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Stadnițchi Ștefan către Stadnițchi Svetlana și Stadnițchi Constantin privind rezoluțiunea contractului de donație,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017, prin care a fost restituită cererea de apel depusă de Stadnițchi Ștefan, împotriva hotărârii Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 28 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 26 august 2016, Stadnițchi Ștefan a sesizat Judecătoria Ciocana mun. Chișinău cu o cerere de chemare în judecată adresată către Stadnițchi Svetlana și Stadnițchi Constantin prin care a solicitat instanței admiterea acțiunii, rezoluțiunea contractului de donație nr. 42 din 03 noiembrie 1975 încheiat între Stadnițchi Ștefan și Stadnițchi Svetlana. A mai solicitat reclamantul scutirea de la plata taxei de stat, invocând că are o vârstă înaintată de 82 ani, beneficiază de o pensie mică, și are o situație materială dificilă.

În scopul asigurării acțiunii, reclamantul a solicitat aplicarea sechestrului pe bunul imobil situat în mun. Chișinău, com. Colonița, str. A. Mateevici 43.

Prin încheierea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 01 septembrie 2016, a fost dispusă primirea spre examinare a cererii de chemare în judecată înaintată de Stadnițchi Ștefan, a fost scutit reclamantul de la plata taxei de stat în sumă de 100 lei, iar în vederea asigurării acțiunii, a fost instituit sechestrul asupra bunului imobil - casă de locuit individuală din str. A. Mateevici 43, com. Colonița mun. Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 28 noiembrie 2016, cererea de chemare în judecată înaintată de Stadnițchi Ștefan a fost respinsă. În conformitate cu art. 180 al Codului de procedură civilă, din momentul devenirii definitive a hotărârii, se va anula sechestrul instituit prin încheierea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 01 septembrie 2016, asupra bunului imobil.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017, a fost restituită cererea de apel depusă de Stadnițchi Ștefan, împotriva hotărârii Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 28 noiembrie 2016.

La data de 10 august 2017, Stadnițchi Ștefan prin intermediul avocatului Sofroni Ștefan a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 25

aprilie 2017, solicitând repunerea în termenul de declarare a recursului, casarea încheierii recurate cu repunerea în termenul de declarare a apelului și restituirea cauzei în instanța de apel pentru examinarea apelului în fond.

În susținerea recursului declarat a menționat că, apelantului-recurent nu i-a fost explicat de către instanța de fond modul de calculare a termenului de atac al hotărârii de 30 zile, fapt care nu a fost luat în calcul reținând vârsta înaintată a lui Stadnițchi Ștefan.

A mai menționat că, Stadnițchi Ștefan nu are careva studii, fiind clar din materialele cauzei că-și scrie cu greu numele, nemaivorbind să fie în stare de a-și apăra de sine stătător interesele în instanță, unde este necesară respectarea anumitei proceduri și posedarea anumitor cunoștințe.

Cu referire la solicitarea recurentului de repunere în termenul de declarare a recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Potrivit prevederilor art. 425 al Codului de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Conform art. 426 alin. (3) al Codului de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. a) al Codului de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 100 alin. (1) al Codului de procedură civilă actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, iar conform art. 116 alin. (1) al aceleiași Legi, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

Astfel, raportând normele legale citate supra la circumstanțele cauzei, Colegiul atestă că încheierea recurată a fost pronunțată public la 25 aprilie 2017, apelantul-recurent fiind prezent la ședință.

La fel, la data de 25 aprilie 2017, apelantului-recurent i-a fost înmănată contra semnătură copia dispozitivul încheierii, fiindu-i explicat modul și termenul de atac al acesteia. (f.d. 37, 43)

Totodată, la data de 19 mai 2017, apelantului-recurent i-a fost înmănată contra semnătură copia încheierii integrale, ce conținea temeiurile și motivele restituirii cererii de apel. (f.d. 45)

Raportând cele constatate la normele legale citate supra, Colegiul ajunge la concluzia că Stadnițchi Ștefan cunoștea despre încheierea recurată din momentul emiterii acesteia, iar cu partea motivată din 19 mai 2017, astfel având toate posibilitățile de a invoca ilegalitatea acesteia declarând recurs în termenul stabilit de lege.

Deși, potrivit materialelor cauzei se atestă că într-adevăr Stadnițchi Ștefan

prin intermediul avocatului Sofroni Sergiu a făcut cunoștință cu dosarul abia la 27 iulie 2017, Colegiul apreciază critic argumentele ultimului că anume din această dată curge termenul de declarare a recursului, or după cum s-a menționat supra însăși apelantul-recurent cunoștea cu mult înainte despre actul judecătoresc, precum și de modul și termenul de atac al acestuia, iar necunoașterea legii în nici o măsură nu îl degreveză pe acesta de respectarea termenului legal de efectuare al acțiunii procesuale.

În conformitate cu prevederile art. 56 alin. (2) al Codului de procedură civilă, participanții la proces se bucură de drepturi procesuale egale și au obligații procesuale egale, cu unele excepții stabilite de lege în dependență de poziția pe care o ocupă în proces. Participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale.

În același context, asistarea în proces de către un avocat sau avocat stagiar este un drept al participanților la proces și nu o obligație, neefectuarea acțiunilor procesuale din motivul lipsei reprezentantului nefiind un motiv plauzibil de repunere în termen, or potrivit principiului de bună-credință, Stadnițchi Ștefan cunoscând despre restituirea cererii de apel și neavând careva cunoștințe specifice, în cazul în care considera strict necesar, urma să adreseze îndată după ajutorul calificat.

În asemenea circumstanțe, reținând că Stadnițchi Ștefan nu s-a folosit cu bună-credință de drepturile sale procesuale, Colegiul ajunge la concluzia netemeinicii cerinței recurentului cu privire la repunerea în termenul de declarare a recursului.

În acest sens Colegiul consideră că, prin neprezentarea a motivelor pentru repunerea în termenul de prescripție, instanța admitând o astfel de cerere v-a încălca drepturile părții adverse la un proces echitabil consfinit de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului.

Prin prisma jurisprudenței CEDO (cauza Popov 2 vs. Moldova, cauza Melnic vs. Moldova), la fel a fost constatat de Curte că, prin neprezentarea motivelor de repunere în termenul de prescripție constituie o violare a art. 6 § 1.

Potrivit paragrafului 43 al Hotărârii pe cauza Popov 2 vs. Moldova, Curtea reiterează că, articolul 6 § 1 al Convenției obligă instanțele judecătorești să-și motiveze hotărârile lor. În cauza Ruiz Torija vs. Spain, (hotărâre din 9 decembrie 1994), Curtea a constatat că omisiunea instanței judecătorești de a motiva refuzul de a accepta o obiecție potrivit căreia acțiunea era tardivă, a constituit o violare a acestei prevederi.

Verificând înscrisurile anexate la dosar prin prisma pretențiilor deduse judecării, instanța de recurs constată că cererea de recurs a fost depusă cu omiterea nemotivată a termenului de prescripție, motiv pentru care urmează a fi respinsă ca tardivă cu menținerea încheierii recurate.

Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge cererea lui Stadnițchi Ștefan prin intermediul avocatului Sofroni Ștefan, cu privire la repunerea în termenul de declarare a recursului.

Se respinge ca tardiv recursul lui Stadnițchi Ștefan prin intermediul avocatului

Sofroni Ștefan împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017, emisă în cauza civilă intentată la cererea lui Stadnițchi Ștefan către Stadnițchi Svetlana și Stadnițchi Constantin, cu privire la rezoluțiunea contractului de donație.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017.
Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței

Svetlana Filincova,

Judecători

Iurie Bejenaru,

Maria Ghervas

Copia corespunde originalului
Judecător

Svetlana Filincova